

indkomstår, skal medregnes med 78 pct. Om baggrunden herfor henvises til bemærkningerne til § 5, nr. 1.

Om etableringskontoindkud henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.5.

For så vidt angår ophævelsen af de gældende bestemmelser i henholdsvis dødsboskattelovens § 9, stk. 1, nr. 3, og § 22, stk. 1, nr. 3, om investeringsfondshenlæggelser henvises til bemærkningerne til § 12 i dette lovforslag.

Til nr. 13 og 34

De foreslåede ændringer af dødsboskattelovens § 9, stk. 1, nr. 4, og § 22, stk. 1, nr. 4, er konsekvenser af, at den daværende bestemmelse i ligningslovens § 5, stk. 7, er blevet stk. 8, da ligningslovens § 5 blev udvidet med et stykke ved § 13, nr. 1, i lov nr. 166 af 24. marts 1999.

En tilsvarende reference i dødsboskattelovens § 43, stk. 2, er ændret ved § 4, nr. 5, i lov nr. 458 af 9. juni 2004.

Til nr. 14 og 35

For så vidt angår ophævelsen af de nuværende bestemmelser i dødsboskattelovens § 9, stk. 1, nr. 5, og § 22, stk. 1, nr. 5, bemærkes:

Ligningslovens § 7 O, stk. 2, indeholder en regel, hvorefter indkomster som nævnt i bestemmelsens stk. 1 kun medregnes til den skattepligtige indkomst med 85 pct. af beløb, der overstiger en beløbsgrænse på 14.000 kr. (reguleret) i 2008. Stk. 1 omfatter bl.a. visse gave- og legatbeløb, vederlag for afløsning af pensionstilsagn og dele af indkomsten fra et opfinderarbejde eller arbejde af litterær, skabende kunstnerisk eller videnskabelig karakter.

Endvidere indeholder afskrivningsloven i § 21, stk. 6, en regel om beskatning af personers genvundne afskrivninger og i § 9, stk. 4, regler om beskatningen af tidligere foretagne afskrivninger i det indkomstår, hvor en virksomhed ophører. Afskrivninger omfattet af reglerne skal kun medregnes til den skattepligtige indkomst med 90 pct.

Fælles for disse procentnedslagsregler er, at de ikke gælder for dødsboer. De pågældende indtægter skal altså fuldt ud medregnes til mellempriodeindkomsten, hvis dødsboet er fritaget for beskatning, jf. dødsboskattelovens § 9, stk. 1, nr. 5, eller til bobeskatningsindkomsten, hvis dødsboet ikke er fritaget for beskatning, jf. dødsboskattelovens § 22, stk. 1, nr. 5.

Det foreslås, at de ovennævnte særregler i dødsboskattelovens § 9, stk. 1, nr. 5, og § 22, stk. 1, nr. 5, ophæves. Herved kommer procentnedslagsreglerne i ligningslovens § 7 O, stk. 2, og afskrivningslovens § 9,

stk. 4, og § 21, stk. 6, også til at gælde ved beskatning efter dødsboskatteloven. Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.16.1. Der opnås herved en praktisk administrativ forenkling og besparelse, idet korrektion af dødsbo- og mellempriodeselvangivelser af denne årsag fremover undgås.

For så vidt angår indsættelsen af nye bestemmelser i dødsboskattelovens § 9, stk. 1, nr. 5, og § 22, stk. 1, nr. 5, bemærkes:

Dødsboskatteloven indeholder i øjeblikket ikke bestemmelser om bevarelse af særligt befordringsfradrag og beskæftigelsesfradrag ved dødsfald. Det betyder, at retten til disse fradrag bortfalder i dødsåret på grund af dødsfaldet, fordi der mangler et opgørelsesgrundlag for fradragene. Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.8.

Det foreslås, at disse fradrag skal indgå i indkomst-opgørelsen for mellemprioden i de skattefritagne dødsboer og i bobeskatningsindkomsten i ikke skattefritagne dødsboer. Grundlaget for fradraget skal være den forskudsregistrerede størrelse af fradraget, hvilket indebærer, at fradrag kun kan foretages i de tilfælde, hvor der er forskudsregistreret et sådant fradrag. Det forskudsregistrerede fradrag omregnes i forhold til mellempriodens længde, hvilket indebærer, at der kun kan opnås fradrag for den periode af bobeskatningsperioden, hvor afdøde har været i live.

Til nr. 15

Dødsboskattelovens § 13 angiver, at såvel dødsboet som SKAT kan kræve afsluttende skatteansættelse af mellemprioden i et skattefritaget dødsbo. I stk. 1, 2. pkt. angives det, at hvis afdødes fælleseje og særeje skiftes hver for sig, kan hvert af boerne kræve afsluttende skatteansættelse.

For at beregning af mellempriodeskatten og opgørelse og fordeling af et eventuelt beløb til ind- eller udbetaling efter § 15, stk. 4 og 5, mellem de to boer kan gennemføres korrekt, er det nødvendigt, at ikke kun det bo, der kræver afsluttende skatteansættelse, indgiver selvangivelse, men at det andet bo også gør det. Det foreslås derfor præciseret, at et krav fra ét af boerne i disse tilfælde gælder for begge boer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.6., om situationer, hvor afdøde efterlader sig to boer.

Til nr. 16

Dødsboskattelovens § 13, stk. 3, angiver fristerne for, hvornår SKAT skal fremsætte krav om afsluttende skatteansættelse af mellemprioden, når et dødsbo